

Hoofdstuk 1

Gemene ogen aan de horizon

Turend naar de zonsondergang vanuit haar, tussen twee palmbomen gespannen hangmat, ligt Semmie te luisteren naar de rustig kabbelende golven die aanspoelen op het strandje bij hun kleine huisje, terwijl haar papegaai Kroepie op haar schouder aan een kokosnoot zit te trekken.

‘Wat lekker is dit hè Kroepie? Ik kan dit de hele dag doen,’ zegt ze, terwijl ze zich nog een keer helemaal uitrekt en met een zucht van voldoening zich weer languit in de hangmat laat zakken.

‘Kroepie, lekker,’ zegt de papegaai terug, terwijl hij nog een keer met zijn scherpe snavel de haren van de rijpe kokosnoot aftrekt en deze op de grond naast de hangmat gooit.

Semmie is als baby gevonden, door de man die ze nu haar vader noemt, tijdens een van de vele zeeroverstochten over de grote zee. Ze dobberde helemaal alleen zonder eten of drinken langs de kust van een kleine eilandengroep, in een klein roeibootje over de gevaarlijke golven van

de Zuidelijke zee. Haar vader nam haar uit het bootje en na een blik in haar grote onschuldige donkerbruine ogen was hij voor altijd verliefd op dit kindje.

‘Hoi Semmie,’ zei hij, ‘wil je met mij mee?’ En vanaf dat moment heette het blonde sproetige meisje Semmie. En is ze de opgenomen dochter van zeerover Baltus en zijn roversvrouw Riekje.

Het meisje kreeg alle liefde van het tweetal wat zelf nooit kinderen heeft kunnen krijgen en toen zij vier jaar werd kreeg zij van Baltus een met een prachtig rood-blauw verendek papegaaienjong die ze Kroepie noemde. Vanaf die eerste dag zijn Semmie en haar papegaai onafscheidelijk, waar Semmie gaat is

Kroepie en waar Kroepie gaat is Semmie.

Haar vader Baltus, die samen met zijn vrouw Riekje op een klein eilandje woont, wat hoort bij een groepje van twaalf kleine en iets grotere eilandjes, is een over alle grote en kleine wereldzeeën beruchte zeeroversleider. Samen met zijn kleine bemanning op zijn kleine zwarte piratenschip de Zeeschrik enteren zij vele schepen en de buit nemen ze dan mee naar hun eilandengroep het Zeerovers Papegaaiennest.

Elk bemanningslid van de Zeeschrik heeft in hun gezin, net als Semmie en haar ouders, een papegaai die thuisblijft bij het gezin om te waarschuwen voor gevaar vanaf zee. Krakel, de blauwe-gele papegaai van Baltus, is de enige die altijd meegaat met de zeerovers op rooftocht en voert tijdens de vaart verkenningen uit over de zee om te kijken waar er schepen zijn om te overvallen.

‘Ja Semmie, als ik er ooit mee stop, zullen jij en Kroepie mijn taak moeten overnemen,’ zegt haar vader terwijl hij naast haar komt staan bij haar hangmat. ‘Ooit zullen deze zeeën jouw terrein worden.’ Het is de bedoeling van haar vader om Semmie en haar papegaaienvriend de komende verkenningstochten rondom hun eilandengroep mee te nemen om ze te laten wennen aan het piratenleven op het schip. Krakel zal dan Kroepie meenemen tijdens de verkenningsvluchten terwijl